

Temps Pasqual - Diumenge de resurrecció

Per Llorenç P el dt., 12/04/2022 - 00:00

[Ac 10,34a.37-43](#)

[Col 3,1-4](#)

[Jn 20,1-9](#)

Avui celebrem la Pasqua del Senyor, celebrem allò inaudit, que és que aquell que va morir en la creu, Jesús, és Viu.

Això lògicament va desconcertar els primers deixebles, començant per la primera deixeble que va anar al lloc on era enterrat Jesús, Maria Magdalena.

Maria va anar de bon matí amb els perfums i ungüents per fer un darrer acte de tendresa a Jesús: posar-li, ja a la tomba, els perfums de la bona olor que recorda la vida de Jesús. Una vida que va deixar un bon rastre en tots els que el van conèixer i escoltar, com un suau perfum que roman quan qui el portava ja no hi és.

Però aquest acte d'afecte i de respecte es converteix en l'inici d'una novetat ben gran: "s'han endut el Senyor i no sabem on l'han posat".

Sí, ella venia a buscar Jesús al lloc dels morts, al sepulcre. Però Jesús no hi era ja, al lloc dels morts. El busca allà en va.

¿Potser nosaltres també busquem Jesús en el lloc dels que ja no hi són, en la memòria, en un record més o menys difús?

¿Potser el busquem en la nostra història passada, però que ja en la nostra vida no té vigor ni ens mobilitza?

Doncs bé, veiem avui, dia de Pasqua, que Jesús no està només en la memòria, en el record d'altres moments. Jesús no es pot lligar al passat. Jesús ha obert la porta del passat i ja no hi és, allà.

Maria, sorpresa, va a buscar els deixebles, que arribem corrents. Malgrat no han trobat Jesús encara, el testimoniatge de Maria fa que Jesús passi de ser només un bon record, a ser de nou algú que mobilitza la seva vida i els fa córrer. Encara que de moment sigui només per veure el sepulcre buit.

¿Potser avui, dia de Pasqua, puc deixar de nou ressonar el testimoniatge de Maria i dels dos primers deixebles, que ens parlen des de la seva fe i ens diuen que Jesús és viu?

¿Potser avui puc començar a córrer també com ells per trobar-me de nou amb Jesús?

¿Potser em puc adonar avui que val la pena buscar de nou Jesús, deixar-me moure de nou pel testimoniatge dels deixebles, per tornar a buscar Jesús?

Potser aleshores ens adonarem que és Ell qui, de fet, ens està buscant, a nosaltres.

Finalment, podem veure que el relat d'aquest evangeli no ens mostra, en realitat, cap aparició de Jesús. No, no hi ha encara cap trobada amb Jesús, cap retrobament amb ell. Jesús ha transitat del passat, dels records que Maria volia ungir, al futur, a la promesa que Ell, viu ara, es trobarà amb nosaltres, es deixarà veure, i deixarà que el reconeguem de nou com a vivent i, sobretot, com a font de vida.

L'evangeli d'avui ens mostra, doncs, com Jesús, per la seva resurrecció ha passat a presidir el futur, la nostra esperança, la nostra expectativa.

Quan et faràs present, quan et reconeixem, Senyor?

Mentrestant, estem convidats a viure aquest temps pasqual com a temps d'esperança des de la fe. Els deixebles entren en el sepulcre buit, que es converteix en l'entrada en el món de la fe i la confiança. ¿I si jo, aquesta Pasqua, entro també en aquest món de la fe i la confiança?

ETIQUETES

BUSCAR TROBAR TESTIMONIATGE